

Ezen a héten több, a korábbi cikkekben megkezdett témát is lezárhatunk. Közülük az első a lengyel miniszterelnök oswiecimi közlekedési balesete, illetve egészségi állapota. Nos, a jó hír az, hogy egyhetes kórházi kezelés után a varsói katonai kórház orvosai hazaengedték Beata Szydłót. Azóta már sajtótájékoztatót is tartott, láthatólag teljes erőben, és köszönetet mondott a balesete helyszínén dolgozó mentőknek, rendőröknek. Kifejezte háláját az oswiecimi és a varsói orvosoknak, valamint a lengyeleknek a neki küldött üzenetekben kifejezett támogatásért. Viszont a katonai kórházban továbbra is ápolják a kormányórségnek azt a tisztjét, aki Szydłóval egy gépkocsiban utazott, és a balesetben szintén megsérült.

Új hír, hogy ezen a héten Brüsszelben új elnököt választanak az Európai Tanács élére. Az eddigi elnök a korábbi lengyel miniszterelnök, Donald Tusk volt. Ő most is indul a címért – viszont a vetélytársak között lesz egy honfitársa. Tehát két lengyel jelölt indul az elnöki posztért, és ilyen még nem volt az unió történetében. A varsói kormány különös akciója Orbán Viktort is döntésre kényszeríti. Erről a magyar kormányfő személyesen tájékoztatta hétfő délelőtt a parlamenti pártok frakcióvezetőit, a gazdasági bizottság ülése előtt. A téma a magyar kormány által az EU-csúcson képviselt álláspont volt. Tömören arról van szó, hogy a hét második felében tartandó uniós csúcson rendkívüli helyzet várható. Lengyelország ugyanis a teljes konfrontációt felvállalva ellenjelöltet állít az Európai Tanács újráválasztás előtt álló elnökével szemben. Az ellenjelölt Jacek Saryusz-Wolski, aki hosszú éveken keresztül Donald Tusk párttársa volt a Polgári Platform (PO) színeiben. Mi több, a párt alapító tagja volt. Ha Tusk győz, ő lesz az első olyan uniós vezető, akit hazája akarata ellenére szavaznak meg. Legalábbis a nemzetközi sajtó ezt állítja. Véleményem szerint a valóság az, hogy például Kovács László adóügyi biztost is hazája akarata ellenére szavazták meg – a gyurcsányi vezetést leszámítva a magyar nép biztosan nem akarta, hogy Kovács elvtárs vezető uniós funkcionárius legyen...

A tény, hogy két lengyel jelölt van, közönséges pártpolitikai vitából fakad. Arról van szó, hogy Donald Tusk annak idején a PO színeiben lett miniszterelnök, és a Kaczynski vezette jelenlegi kormánypárt, a Jog és Igazságosság (PiS) ezen képtelen felülemelkedni. Dacból ellenjelöltet állítanak, azaz a hajdani belpolitikai vitát kiterjesztik nemzetközi síkra. Ez nem túlságosan elegáns. Talán okosabb lenne felülemelkedni az évekkel ezelőtti belpolitikai viszályokon, és nemzeti öntudattal beállni a lengyel jelölt mögé. Amúgy ez a helyzet szinte megoldhatatlan feladvány Orbán Viktor számára, hiszen Tuskhoz régi barátság fűzi, ráadásul a Fidesz és a PO egyaránt az Európai Parlament néppárti frakciójához tartozik. Ugyanakkor a magyar kormányfő egy ideje Jaroslaw Kaczynski hatalmon lévő konzervatív pártjával, a PiS-szel szövetséges. Akkor ki mellé kellene állni? Másképpen fogalmazva: a barátját hagyja cserben, vagy a szövetségesét? E kemény dióról Havasi Bertalan, a miniszterelnök sajtófőnöke csak annyit

mondott az újságíróknak: „Az ügyben folyamatosan zajlanak az egyeztetések.” Nehéz lesz megnyugtató megoldást találni...

A nyugati balliberális sajtó persze máris tudni véli, hogy Orbán Viktor hogyan fog dönteni. A Financial Times brüsszeli forrásokra hivatkozva arról értekezik, hogy a magyar kormány lehet az egyetlen, amelyik a lengyel kormány akaratának engedve Tusk ellen szavaz a brüsszeli találkozón. Ez az ellenállás nem lenne példa nélküli, hiszen David Cameron brit kormányfő mellett Orbán Viktor volt az egyetlen, aki ellenezte, hogy Jean-Claude Juncker legyen az Európai Bizottság elnöke. Sajnos sikertelenül – hiszen az elnökválasztáshoz nem kell teljes egyhangúság, hanem csak minősített többség.

A britek unióból történő kilépése, a Brexit számos következménnyel jár. Többek között azzal, hogy a lengyel fejlesztési minisztérium legfrissebb felmérése szerint a következő hónapokban legalább száz-, de akár kétszázezer lengyel is hazatérhet Lengyelországba. Ennek a hazavándorlási hullámnak a Brexit mellett van egy párhuzamos oka: a lengyel társadalmi, gazdasági fejlődés. Tekintettel a romló lengyel népesedési helyzetre és a szakképzett munkaerő hiányára, a brit piacon szerzett tapasztalatokkal rendelkező fiatal munkaerő hazatérésének jótékony hatása lehet a nemzeti gazdaságra, olvasható a lengyel minisztérium közleményében. Lengyel gazdasági szakértők máris jelezték: megfontolandó, hogy a hazatérőket támogatni kellene saját vállalkozások alapításában. Hadd hasznosítsák a külföldön szerzett tapasztalataikat. Amúgy a brit statisztikai hivatal 2015-ös adatai szerint 916 ezer lengyel állampolgár él Nagy-Britanniában, tehát csak minden ötödik lengyel készül hazatérni szülőföldjére. Véleményem szerint ez az adat szomorú.

Egy másik, most lezárható téma egy múlt heti hír, miszerint Krakkó egykori náci kormányzójának, báró Otto Wachternek a fia, Horst visszaadott Lengyelországnak három olyan műkincset, amelyeket édesanyja Krakkóból lopott el a második világháború alatt. Kicsit alaposabban utánaolvastam Horst Wachter személyének, és megtudtam, hogy ez az idős férfi egész életében tagadta a náci megszállók háborús bűneit, és tömeggyilkos édesapját is ártatlannak tartja. Nyilatkozataiban büszkén állítja, hogy semmiféle lelkiismeret-furdalást nem érez, és náci szüleit semmilyen felelősség sem terheli. Mindez azért is megdöbbentő, mert Krakkóban (ahogy egész Lengyelországban) a második világháború éveiben a náci megszállók borzalmas gaztetteket követtek el. Itt most csak két forrást idézek. A száműzetésbe kényszerített (társaival ellentétben nem lágerbe hurcolt) wloclaweki püspök, Karol Mieczysław Radonski a nácik hatalmának csúcsán, 1942. szeptember 14-én Londonban kelt levelében úgy fogalmaz: „A templomokat megszenteltségtelenítik vagy bezárják, a vallást üldözik, papok százait ölik meg vagy vetik börtönbe, a nők aljas gazemberek kényének vannak kitéve, szinte naponta ölnek meg ártatlan túszoikat gyermekek szemei előtt, akiket arra kényszerítenek, hogy jelen legyenek ezeknél a látványosságoknál; a mindentől megfosztott nép éhenhal.” Krakkó érseke, Adam Stefan Sapieha 1942. február 28-án pedig azt írta: „Helyzetünk igazság szerint a

Zsille Gábor: Két dudás egy csárdában

Írta: Zsille Gábor

2017. március 15. szerda, 08:15 -

legtragikusabb: meg vagyunk fosztva szinte minden emberi jogtól; olyan emberek durvaságának vagyunk kitéve, akik többségükben mentesek minden emberi érzéstől. Pillanatnyilag fertőző tífuszjárvány dühög, gyógyszerek nincsenek.” Ám Horst Wachter szerint mindez teljesen rendben volt.

(A cikk március 8-án jelent meg)